REMIGIUS ALTISSIODORENSIS
Admont, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 45r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25986
Copyright: Admont, Benediktinerstift

no implendi p̄cepta duuina. psi
nustin v̊ appetit humane laudis. Et
ē sensus. Cū facis elemosinā. caue
ne tue bone intentionis latent se iferat
appetit laudis humane. Sī g̊ in q̄
b; sola dexta opat. sī in q̄b̊ sola sini
stra. sī in q̄b̊ ⁊ dexta ⁊ sinistra. q̄ s
q̄ bonū op̊ intentione tm̄ facium
placendi dō. sī q̄ ꝓpt appetitū huma
ne laudis. sī qui puūq; Vt sit ele
mosina tua ī abscondito. idē inp
ā bona ēscientia que humanis ocu
lis demonstrari n̄ pot. ⁊ pat̄ tuus q̄
uidet ī absconsito reddet t. idē suf
fic̄ ut ille solus nouerit bona tua
opa q̄ omnū cordū nouit occulta.
q̄ q̄ē inspector erit & remuniator.

Cū oratis nolite
fieri sic̄ hypocite ūtes. Non ām o
net hic ut orem̊. s; qualit̄ orare de
beam̊. sic̄ supi n̄ elemosinas face
s; q̄ animo face deberem̊ ām onuit.
q̄ hoc loco de purgando oculo cor
dis tūtat qd n̄ pot purgari n̄ sim
pler fuerit intentio. Et notandū q̄
n̄ tm̄ ait. cū oratis nolite fieri sic̄
hypocite q̄ amant ī synagogis ⁊ ī an
gulis platea stantes orare. s; addi
dit ut uideant ab hōib; uidet q̄
n̄ intēdit ora hōib; orare q̄ picu
losū nē. s; neq; orat ea intentione
ut uideat ⁊ laudet ab hōib̊ qd ē p
nciosissimū. Am dico uob̊ rece
pt̄ mercede suā. Suā. & n̄ dī. suā
quā quesierit. idē laude humanā.
Et q̄ supi monuit orandū n̄ ēe sic̄
ypocite. ut ostendet q̄m̊ orandū sit
subiungit. Tu aut cū oras intr̄ in
cubiculū tuū. idē in cordis secre
tū. De tali cubiculo ait psalmista.
Que dicitis in cordib̊ uris. ⁊ ī cubi
libus uris c̄pungimini. S; q̄ parū
ē tpe orationis intrē ī cubiculū n̄
claudat ⁊ hostiū. subiunxit ⁊ clau
de ostiū tuū. idē resiste carnali sen
sui ne ingrediant inportune cogi
tationes. curę tpales ⁊ phantasma
tū turbe. Et pat̄ tuus q̄ uidet in
absconsito reddet t. qd ē. sufficit ut
ille nouerit oratione tua q̄ omnū
cordū occulta nouit. q̄ q̄ē inspec
tor. erit & exaudiator. Orantes aut
nolite multū loqui. sic̄ ethnici fa
cium. Omē multiloquium ab ethni
cis idē gentilib; descendit. q̄ mag
curā nitorē eloquentie q̄ curā cor
dis puritatē laborant. putantes
se ī multiloquio exaudiri posse. Et
q̄ multi xpianorum hodie existimant
se multiloquio flectere dm̄, idō suos
hortat dns dicēs. Nolite assimilari
eis. Scit enim pat̄ ur q̄d necē sit uo
bis ante quā petatis eū. Quasi dicat.
Quid necē ē plurima ūba pferre
ad eū q̄ cognitor ē omnū rerū. ⁊ eui
ēscientiā n̄ latet numerus herbarū
tē. nec harenarum maris. S; nos cū
ad eū ūba pferim̊. n̄ sum̊ narrato
res s; petitores. n̄ dicim̊ qd ignorat
s; petim̊ qd indigem̊. nā & ipse paucis